
Skončili za mřížemi. A hledají tam Boha

Skončili za mřížemi. A hledají tam Boha

Sedmička 16.12.2010, rubrika: Příběhy Sedmičky, strana: 11, autor: Ivana Karásková

Osmnáct odsouzených studuje v ruzyňské věznici Katolickou teologickou fakultu Karlovy univerzity. Miroslavovi pomáhá se školným i jeho pět potomků.

Třiašedesátiletý Miroslav začal loni studovat Katolickou teologickou fakultu Karlovy univerzity. Pokročilý věk ale zdaleka není jedinou zvláštností studenta. Ten si totiž odpykává desetiletý trest v ruzyňské vazební věznici.

„Mezi ostatními platím za šprta. Loni jsem měl ze šesti zkoušek jen dvě dvojky a jinak jedničky. Normálně bych bral stipendium, to ale tahle firma neposkytuje,“ začíná Miroslav svoji řeč.

Spolu se sedmi spolužáky absolvoval první rok studia, které jim v Ruzyni nabídli během pilotního projektu Centra pro vysokoškolské vzdělávání odsouzených. A úspěšně pokračuje v druhém ročníku. Bakalářský stupeň trvá čtyři akademické roky. Za první tři se platí po deseti tisících, poslední je zdarma. „Rodina mě podporuje. Jsem čtyřiačtyřicet let ženatý a s jednou manželkou mám pět dětí. Tak ať se složí na tatíčka,“ vtipkuje Miroslav. Vydává jídlo vězňům Pár korun dá dohromady i svépomocí. Když se dozvěděl o možnosti studia v Ruzyni a zjistil, že splňuje všechny předepsané podmínky, požádal o přeřazení z plzeňských Borů do Prahy. Jako člen pracovní čety si za čtyři hodiny denně přijde na dvanáct až patnáct set měsíčně.

„Mám na starost stravování lidí ve vazbě. Tříkrát denně jezdím s vozíčkem a rozdávám jídlo. Znamená to kvůli snídani vstávat v pět ráno, večeře je po čtvrté odpoledne. Pak už mám volno,“ pokračuje důchodce ve vyprávění.

Pokud bakalářský stupeň dokončí, mohl by například na základní škole učit společenskou vědu nebo občanskou nauku. Absolvent totiž získává i pedagogickou aprobaci.

„V mém věku představuje studium spíš smysluplné využití volného času. Co já vím, co bude napřesrok,“ podotýká Miroslav, který už jednu vysokou školu má. Za mřížemi si odpykává desetiletý trest a čtyři roky si už odseděl. Když má ale říct, za co ho soud potrestal, jeho výřečnost je ta tam. Prozradí jen, že šlo o hospodářský delikt.

Osm studentů v Ruzyni postoupilo do druhého ročníku. Čtyři sice museli některou ze zkoušek opakovat, ale nakonec uspěli všichni. Deset dalších jsou nováčci, kteří sotva začali.

Podle mluvčí ruzyňské věznice Pavly Bohatové byl jednou z podmínek přijetí delší trest, aby odsouzení stihli ve vězení školu dokončit. K budoucím studentům se vyjadřovali úředníci probační a mediační služby a někdy také kaplan.

Osobní víra a příslušnost ke katolické církvi však mezi podmínkami nefiguruje.

Michal chce být farářem Proto se také mezi novopečené studenty letos dostal pětáctičtiletý Michal. Pochází z Moskvy a vyrostl v pravoslavné rodině.

„Od prarodičů vím, že od 19. století bylo mezi mými předky několik farářů. Když jsem zjistil, že se v kriminále objevila příležitost studovat teologii, připadlo mi to jako prst Boží,“ začíná své vyprávění další vystudovaný inženýr.

Lákavý leták Jeho ruský původ prozradí měkké souhlásky jinak dokonalé češtiny. Hravě vysloví pro cizince obtížnou hlásku ř.

V Česku žije už dvacet let, na svobodě prý pracoval ve stavebnictví a cestovním ruchu. O tom, proč skončil ve vězení a na jak dlouho, nechce ale říct ani slovo. Do Ruzyně se nechal přeložit z mírovské věznice, kde se mu dostal do rukou leták s informacemi o studiu.

„Fascinuje mě, že se našla věznice, která takové studium dokázala zorganizovat. Pokud školu dokončím, rád bych si vybudoval faru, nebo na nějaké alespoň pomáhal. Třeba s administrativou,“ spřádá plány.

V prvním ročníku studenti probírali například didaktiku náboženské výchovy nebo pastorální teologii. Miroslava zaujala ze všech předmětů nejvíc filozofie.

„Měli jsme na ni excelentního přednášejícího, orientalistu, který žil třicet let v Japonsku. Byl to už starý pán, který si s námi kouzelně povídal,“ vzpomíná Miroslav.

Přednášky z filozofie ho moc bavily. Zkoušku, která byla formou písemného testu, podle svých slov zvládl jako nic.

Studium za mřížemi probíhá formou přednáškových cyklů. Učitelé docházejí do vězení, jindy studenti dostanou přednášky v elektronické podobě. Klíčové je samostudium.

Díky grantu z Evropské unie mohou ve věznici používat počítačovou učebnu. Na počítačích se ale dostanou jen na stránky fakulty, všechny ostatní přístupy jsou zablokované. K odborné literatuře se odsouzení dostávají hůř, i když část učebnic věznice nakoupila. Vyhověla i požadavku studentů na přehrávače CD, jistý problém je jen s knihovnou.

Ve známkách soutěží Miroslav se do studia zakouzl a je příkladem i svým potomkům, z nichž někteří mají prý „jen“ maturitu.

„Na návštěvy mi děti vozí i jednu vnučku, která chodí do základní školy, a ve známkách spolu soutěžíme. Zatím je to fifty fifty,“ chlubí se důchodce.

Vysoká škola pro odsouzené

* ruzyňská vazební věznice, která našla útočiště v prostorách bývalého cukrovaru, si letos připomněla 75 let od svého vzniku * je tam bezmála osm set odsouzených a obviněných * jedním z pilotních projektů věznice je Centrum pro vysokoškolské vzdělávání odsouzených * čtyřleté studium na Katolické teologické fakultě Karlovy univerzity přijde studenta na třicet tisíc korun * akademický rok začal 9. 11. 2009